

Men vi er selvfølgelig interesseret i, at vi når at blive enige, hvis det overhovedet kan nås.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt starte med at takke for tilkendegivelsen. Det, der er afgørende vigtigt, er de principper, man udmønter taxameteret efter, og det er selvfølgelig det, vi skal diskutere på baggrund af analysen. Men det er klart, at vi allerede nu har fastlagt en række principper for grundfinansieringen også i forhold til de små gymnasier.

Men det, der er vigtigt for os, er at få den tilkendegivelse om, at man i Det Konservative Folkeparti anser det for vigtigt, at den forligspartner, der er med i gymnasieforliget, og den aftale, vi nu har på gymnasieområdet, opretholdes og sikres, for vi er jo i den situation, at vi havde ønsket at få en fælles aftale, hvor vi også gik videre.

Vi kunne ikke komme længere i forhandlingerne. Derfor er det vigtigt for os at få den tilkendegivelse om, at Socialdemokratiet er med i de forhandlinger, der kommer her og nu.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg kan bekræfte, at der er indgået en stemmeaftale, hvor vi er enige om, at når styringsanalysen foreligger, så sætter vi os sammen og ser, om vi kan nå til enighed om den fremtidige udformning af taxameterstyringssystemet. Men jeg vil til gengæld gerne sige, at jeg ikke tror, at vi får svært ved at nå til enighed. Som jeg har hørt det her i dag, er det egentlig fælles bekymringer, vi har, nemlig bl.a. at sikre udkantsområderne. Så jeg forudser faktisk ikke, at vi får de helt store problemer. Vi går i hvert fald konstruktivt ind i forhandlingerne.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre glæder sig over de fremskridt, som er nået igennem forhandlingerne om lovforslag nr. L 106. Vores udgangspunkt var, at det principielt er udmærket med selvstyrende og selvejende institutioner. Det, som er afgørende, er, at de har vilkår, som gør, at man kan holde fokus på det uddannelsesmæssige. Det er det, der er det afgørende. Det er den faglige og

pædagogiske tilrettelæggelse af uddannelserne og fokus på den, der kendetegner institutionens kvalitet.

Da vi læste forslaget første gang, havde vi egentlig en fornemmelse af, at regeringen lagde op til en parallel til den proces, der dannede Centre for Videregående Uddannelse. Altså en egentlig sammenhængende vision for, hvordan de institutioner, som udbyder ungdomsuddannelser, skal hænge sammen, arbejde sammen og koordinere med hinanden.

Det har vist sig, at det er noget, som kommer efterfølgende, og det er vel egentlig omkvædet i den her proces: Det er noget, der kommer efterfølgende. For det havde jo været utrolig hensigtsmæssigt, hvis den styringsanalyse, som er varslet til at være færdig til august, havde været færdig, mens vi havde de her forhandlinger, for så havde vi kunnet se tingene i sammenhæng, og så var vi ikke nået ud i de tro og love og hensigter, som vi allerede har været igennem flere gange med de ordførere, der har haft ordet før mig.

Men uanset om der er noget, der kommer efter, er vi glade for de ting, som er forslået: ændringsforslagene, som gør, at gymnasierne i højere grad må se sig selv som nogle, der ikke behøver at gøre sig de helt vilde overvejelser om at konkurrere med hinanden, om kapacitet eller fag, men kan koncentrere sig om det samarbejde, der er nødvendigt for at give det bedst mulige uddannelsesudbud, hvor man nu engang er placeret.

En anden ting, som har været helt afgørende for Det Radikale Venstre, har været at fastholde, at der i forhold til voksenuddannelserne skal være et voksenpædagogisk miljø. Det hænger sammen med den i virkeligheden ret enkle iagttagelse, at hvis man skal lære noget, skal man føle sig hjemme og respekteret i det miljø, hvori man lærer.

Der er meget stor forskel på uddannelsesmiljøet i en 1. g af 16-årige og på det blandede hold, som hf-enkeltfag på fællesfags matematikniveau faktisk udgør. Derfor har det været helt afgørende for os at få fastslået, at der for ledelsen skal være viden om og mulighed for at fastholde det voksenpædagogiske, også hvis man indgår i fusioner.

Men en ting er som sagt, at det lovforslag, vi kommer til at stemme om ved tredjebehandlingen, bliver sådan, at vi kan stå inde for det, noget andet er forventningerne til det, som skal komme. Hvis man ser i betænkningen, vil man